

கூழங்கைத் தம்பிரான்:- நன்னூல் எழுத்ததிகார உரைத்திறன்

முனைவர் கி.சங்கர நாராயணன்

உதவிப் பேராசிரியர், சங்கப்பலகை, தமிழ் மொழித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்இமெரினா வளாகம், சென்னை

நன்னூலுக்குத் தோன்றிய முதல் காண்டிகையுரை பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கூழங்கைத்தம்பிரான் என்பவரால் இயற்றப்பட்டதாகும். இவர் காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தவர். தஞ்சைப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர். பின்னர் ஈழநாட்டுக்குச் சென்று அங்கு ஆசிரியராகப் பணியாற்றி, அங்கேயே உயிர் நீத்த தமிழர். சைவராக விளங்கிய இந்தப் புலவர் தமது வாழ்நாளின் பிற்பகுதியில் கிறித்தவத்தைத் தழுவியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. நன்னூலின் எழுத்ததிகாரத்திற்கு இவர் இயற்றிய காண்டிகையுரைத்திறன்களை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

1. உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள நூற்கள்

அகத்தியம், அகநானூறு, ஆத்திசூடி, இலக்கணக் கொத்து, இறையனார் களவியல், ஐங்குறுநூறு, ஐந்திணை ஐம்பது, கலித்தொகை, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, திருக்குறள், குறுந்தொகை, கொன்றைவேந்தன், சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, சூடாமணி நிகண்டு, சூளாமணி, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திரிகடுகம், திருக்கோவையார், தேவாரம், தொல்காப்பியம், நம்பி அகப்பொருள், நற்றிணை, நன்னூல், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, நேமிநாதம், பட்டினப்பாலை, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், பழமொழி நானூறு, பிரயோக விவகம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, புறநானூறு, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, மலைபடுகடாம், முத்தொள்ளாயிரம், திருமுருகாற்றுப்படை, யசோதர காவியம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, யாப்பருங்கல விருத்தி, வஞ்சினமாலை, வளையாபதி, வீரசோழியம் போன்ற இலக்கண, இலக்கிய நூற்களிலிருந்து நூற்பாக்களையும் பாடல்களையும் எடுத்தாண்டுள்ளார்

2. நூற்பாவிலுள்ள சொற்களை மாற்றுதல்

நூற்பாக்களில் உள்ள சொற்களை மாற்றும் போது அதனருகில் ஒரு உடுக்குறியினை இடுகிறார். பின்னர் அந்த உடுக்குறியினைக் கீழே இட்டு இந்தச் சொல்லை மயிலை நாதர் இவ்வாறு எடுத்தாளுகின்றார் என்று விளக்கம் தருகின்றார்.

“நூலே நுவல்லோ னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்தும்
எல்லா நூற்கு மிவைபொதுப்* பாயிரம்”(4)
இதனை மயிலைநாதர் “நூற்கு மியைபொதுப்”
என்கிறார்.

“முதல்வழி சார்பென* நூற்றூன்றாகும்”(6)
இதனை மயிலைநாதர் “புடையென” என்கிறார்.

பிறஇலக்கண நூற்பாக்களைச் சுட்டுதல்

நன்னூல் சில நூற்பாக்களை அப்படியே தொல்காப்பியத்திலிருந்து எடுத்தாளுகின்றது. அந்த இடங்களில் சூ-ம் என்று குறிப்பிட்டு இது தொல்காப்பியத்திலிருந்து வந்த நூற்பா என்கிறார்.

“அவற்றுள் வினையின் வீங்கி விளங்கிய
வறிவின் முனைவர் கண்டது முதலூ லாகும்” (7)
சூ-ம், முதல்நூல் இது எனக் கூறுகின்றது.

3. சொற்களை விரித்தல்

பத்து வகை அழகிற்கான விளக்கத்தினைத் தரும் போது (14), நவீனரோக்கு இனிமை நன்மொழி புணர்தல் என்ற வரிகளுக்குக் கூறினோர்க்கு இனிமையாகிய மொழிகளைப் புணர்த்தலும், கதலி பாகம் என்றும் ஆம் என்கிறார். இவற்றில் பாகம் என்பதற்கான விளக்கத்தினையும் அதன் வகைகளையும் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

பாகம் என்பது செய்யுள்நடை. அது பலா பாகம், சிலா பாகம், கதலி பாகம், நாளிகேர பாகம் என்று நான்கு வகைப்படும். பலா பாகம் பசன பாகம் என்றும் நாளிகேர பாகம் நாளிகேர பாகம் என்றும் சொல்லப்படும். பாகத்தின் வகைபற்றிக் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. சிலர் இரண்டு என்பர். மற்றும் சிலர் மூன்று என்பர். ஒரு சிலர் அது ஒன்பது வகைப்படும் என்பர். இது வடமொழி மரபு என்றுகிறார்.

அதே போல் எழுத்தியலில் கடவுள் வணக்கப் பாடலில் இடம் பெறும் பூ என்ற சொல்லுக்குப் பின்வருமாறு இலக்கணக் குறிப்பு தருகின்றார்.

“பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த

நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே”
இதிலுள்ள பூ நான்கு வகைப்படும். அவை, கொடிப்பூ, கோட்டுப்பூ, நீப்பூ, புதப்பூ என்று விளக்குகின்றார்.

4. சொற்களை விளக்குதல்

மாணவர்களுக்கான கற்றலின் வரலாற்றினை விளக்கும் இடத்தில் வரும் என்மனார் என்ற சொல்லுக்கான விளக்கம் பின்வருமாறு:

“கோடல் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன் குறிப் பிற்சார்ந்
திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவ னன்ன வார்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்”(41)

என்மனார் என்பது நூற்பாக்களில் பயின்று வரும் சொற்களுள் ஒன்று. இம்முற்றுச் சொல்லின் முடிபு குறித்து உரையாசிரியர்களுக்குள் கருத்து மாறுபாடு உண்டு. நக்கீரர் (இறை.1), என்மனார் என்பது “என்ப என்னும் முற்றுச்சொல் குறைக்கும் வழிக் குறைக்க என்பதனான் பகரம் குறைத்து, விரிக்கும் வழி விரித்தல் (தொல்.எச்ச.7) என்பதனான் மன், ஆர் என்பன இரண்டு இடைச்சொல் பெய்து விரித்து என்மனார்” ஆயிற்று என்பார். யா.வி. ஆசிரியரும் (நூ.26) இளம்பூரணரும் (தொல்.கிளவி.1) இக்கருத்தைத் தழுவிக்க் கொண்டனர். சேனாவரையரும் (தொல்.கிளவி.1:எச்ச.1) தெய்வச்சிலையாரும் (தொல்.கிளவி.1) இக்கருத்தை மறுப்பர்.

நச்சினார்க்கினியர் (தொல்.கிளவி.1) இதனை நிகழ்கால வினைமுற்று என்பார். தெய்வச்சிலையாரும் (தொல்.கிளவி.1) சங்கர நமச்சிவாயரும் (நன்.145) இது இறந்த கால

வினைமுற்று என்பர். மற்றவர்கள் இச்சொல்லை எதிர்கால வினைமுற்றாகக் கொண்டனர். இதுவே ஏற்கத் தக்க முடிபு என்கிறார்.

5. பிற இலக்கண நூற்பாக்களை எடுத்தாளுதல்

உரையின் பொது இலக்கணத்திற்கு உரையெழுமும் போது நம்பியகப் பொருள் உணர்த்தும் உரைக்கான இலக்கண நூற்பாவை குறிப்பிடுகிறார் (22). பாடம் சொல்லுதலும், சூத்திரக் கருத்து உரைத்தலும், சூத்திரத்து உட்கோள் உரைத்தல் என்றும் ஆம்: சூத்திரங்களிலும் சொற்களை எல்லாம் வகுத்து எழுத்துச்சந்தி, சொற்சந்தி கூறுதலும் தனித்தனியே பதப்பொருள் உணர்த்தலும், என்னை?

“சொற்றொறுஞ் சொற்றொறுந் துணிபொரு ளுணர்த்தல் கற்ற புலவர் கண்ணழி பென்ப” (நம்பி.1 உரை)

மேலும் மாணக்கர் ஆகாதவருக்கான இலக்கணத்தைக் குறிப்பிடும் போது (40) இலக்கண விளக்கப் பொதுப் பாயிர நூற்பாவைச் சுட்டுகின்றார்.

“நல்லவை அகத்திட்டு நவைபுறத் திடுவது நெய்யரி மாண்பென நினைதல் வேண்டும்”

6. இலக்கணக் குறிப்பு தருதல்

நூற்பாக்களிலுள்ள சொற்களுக்கு இலக்கணக் குறிப்பு தருகின்றார்.

“தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும் பருவ முயற்சி யளவிற் பயத்தலும்

மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே”(28)

இதில் ஆகும்மே என்ற சொல்லுக்கு விரித்தல் விகாரம் என்று இலக்கணக் குறிப்பு தருகின்றார்.

7. நீண்ட நெடிய உரை தருதல்

இனத்திற்குக் காரணம் என்பதை விளக்கும் நூற்பாவிற்குப் பின்வருமாறு நீண்ட, நெடிய உரையினை எழுதிச் செல்கின்றார்.

“தான முயற்சி யளவு பொருள்வடி வானவொன் றாதியோர் புடையொப் பினமே” (72)

ஆதலின் இனமாம் என்றவாறு, அ ஆக்கள் இடத்தானும் முயற்சியானும் அறாயிரம்ஈ ஆறாயிரம் என்னும் பொருளானும் வடிவானும், இ ஈக்கள் இடத்தானும் முயற்சியானும் இராயிரம், ஈராயிரம் என்னும் பொருளானும், ஐகாரம் இவற்றுடன் இடத்தானும் முயற்சியானும், உ ஊக்கள் இடத்தானும் முயற்சியானும் உங்கு, ஊங்கு என்னும் பொருளானும் வடிவானும், இவற்றுடன் ஔகாரம் இடத்தானும் முயற்சியானும், எ ஏக்கள் இட முயற்சிகளானும் எழாயிரம், ஏழாயிரம் என்னும் பொருளானும் வடிவானும், ஔ ஔக்கள் இடத்தானும் முயற்சியானும் ஔராயிரம், ஔராயிரம் என்னும் பொருளானும் வடிவானும், க ங்க்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானும் குளக்கரை, குளங்கரை என்னும் பொருளானும், ச சூக்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானும் மச்சிகன், மஞ்சிகள் என்னும் பொருளானும், ட டணக்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானும் மட்குடம், மண்குடம் என்னும் பொருளானும், த நக்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானும் பாழ்த்தாறு, பாழந்தாறு என்னும் பொருளானும், ப மக்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானும் வேய்ப்புறம், வேய்ப்புறம் என்னும் பொருளானும், ய ரக்கள் இட மாத்திரையானும் வேயல், வேரல் என்னும் பொருளானும் ல வக்கள் இட மாத்திரைகளானும் எல்லா வகை எவ்வகை என்னும் பொருளானும், ழ ளக்கள் இட மாத்திரைகளானும் எல்லா

வகை எவ்வகை என்னும் பொருளானும், ழ ளக்கள் இட மாத்திரைகளானும் காழகவுடையன், காளகவுடையன் என்னும் பொருளானும், ற றணக்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானும் நற்குணம், நன்குணம் என்னும் பொருளானும் இவை (ஒத்து ஒவ்வோர் இனமாயின) என்கிறார்.

8. சான்றுகள் தருதல்

நூற்பாக்களுக்கான சான்றுகளைத் தெளிவாகவும் அனைவருக்கும் புரியும் வகையிலும் எடுத்தாளுகின்றார்.

உயிரளபெடை (91) : வாஅகை, ஈஇகை, ஊஉகம், பேஎகன், தைஇயல், தோஔரை, மௌஉவல், படாஅகை, பரீஇகம், பரீஎரம், வளைஇயம், புரோஔசை, மணிமௌஉலி, கடாஅ, குரீஇ, விலேஎ, விரைஇ, உலோஔ, அனௌஉ குற்றியலிகரம் (93) : நாகியாது, எ.கியாது, கேண்மியா, செண்மியா

ஐகாரக்குறுக்கம் (95) : ஐப்பசி, மடையன், குவளை

ஆய்தக்குறுக்கம் (97) : க.ஈது, மு.ஐது

9. இலக்கியப் பாடல்களை எடுத்தாளுதல்

ஈரொற்று உடன் நிற்குமாறு என்ற (120) நூற்பாவிற்கான விளக்கத்திற்குப் பரிபாடல் பாடலினைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“சிதையுங் கலத்தைப் பயினாற் நிருத்தி திசையறி மீகானும் போனம்” (பரி.54-55)

எழுத்தியலுக்கான புறனடை நூற்பாவிற்குக் குறளிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுப் பாடல்களைத் தருகின்றார்.

“கற்க கசடற்க கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” (குறள்.391)

10. தொடர்புடைய நூற்பாக்களைச் சுட்டுதல்

விகாரப் புணர்ச்சிக்கான இலக்கணத்தைச் சுட்டும் போது (154), இதனுடன் தொடர்புடைய தொல்காப்பிய நூற்பாவை அப்படியே தனது உரையில் எடுத்தாளுகின்றார்.

“தோன்ற நிரிதல் கெடுதல் விகாரம் மூன்று மொழிமு விடத்து மாகும்” (நன்.154)

“அவற்றுள் நிறுத்த சொல்லின் ஈரா கெழுத்தொடு குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்” (தொல்.புணர்.6)

“மெய்பிறி தாதல் மிகுதல் குன்றலென்று இவ்வென மொழிபு திரியுமாறே” (தொல்.புணர்.7)

11. பிற உரையாசிரியர்களின் உரைத்திறன்களைச் சுட்டுதல்

மயிலை நாதர், சங்கர நமச்சிவாயர், இயம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர் போன்ற உரையாசிரியர்கள் இவ்வாறு உரை கூறுகின்றனர் என்று மற்ற உரையாசிரியர்களை முதன்மைப் படுத்தி உரையெழுதும் இவர், அதிகமான இடங்களில் மயிலை நாதரை முன்னிலைப் படுத்தியே உரையெழுதும் போக்கிணையும் காணமுடிகின்றது.

சங்கர நமச்சிவாயர் (101) :- “ஆதி என்றமையான் நாவல், குறிப்பிசை, முறையீடு, புலம்பலும் கொள்க” என்பார்.

சிவஞான முனிவர் (142) :- “இன்னிடநிலை எஞ்சியது எனக் கடைக் குறைந்தும் போனது என முதல் குறைந்தும் வரும்” என்பார்.

12. தலைப்பிடல்

ஒவ்வொரு நூற்பாவின் தொடக்கத்தின் முன்னர் அந்நூற்பாவின் மேலே அந்நூற்பாவிடையாக தலைப்பினை இட்டுச் செல்கின்றார். சான்று: சிறப்புப் பாயிரம், பாயிரத்தின் காரணப்பெயர், பாயிரத்தின் வகை, பொதுப் பாயிரத்தின் இலக்கணம், நூலின் வரலாறு, நூல்களின் வகை, முதல்நூல், வழிநூல், சார்புநூல், நூற்பயன், மதம் ஏழு, குற்றம் பத்து, அழகு பத்து, உத்தி முப்பத்திரண்டு, உத்தியின் இலக்கணம், இயல், படலம், சூத்திரம், சூத்திரைவகை, சூத்திரவகை, உரையின் பொது இலக்கணம். நன்னூல் எழுத்ததிக்காரத்திற்கு உரையெழுதிய கூழங்கைத் தம்பிரான உரையில் இலக்கண, இலக்கியப் பாடல்களை மேற்கோளாகக் காட்டுதல், சொற்களை இடம் மாற்றுதல், சொற்களை விரித்தல், சொற்களைவிளக்குதல், இலக்கணக் குறிப்பு தருதல், தலைப்பிடல், பிற இலக்கண நூற்பாக்களைச் சுட்டுதல், பிற உரையாசிரியர்களின் உரைத்திறன்களைச் சுட்டுதல், தொல்காப்பிய நூற்பாக்களை அப்படியே

எடுத்தாளுதல், நீண்ட நெடிய உரையெழுதல், சான்றுகள் தருதல், இலக்கியப் பாடல்களைச் சுட்டுதல், தொடர்புடைய நூற்பாக்களைச் சுட்டுதல் போன்ற உரைத்திறன்கள் காணப்படுதலை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது.

துணைநின்ற நூற்கள்

- [1] அரவிந்தன்.மு.வை., 1968, உரையாசிரியர்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்
- [2] இளங்குமரன்.இரா., 1988, இலக்கண வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை
- [3] இளவரசு.சோம., 1963, இலக்கண வரலாறு, தொல்காப்பியர் நூலகம், சிதம்பரம்.
- [4] சங்கர நமச்சிவாயர், 1991, நன்னூல் விருத்தியுரை, உ.வே.சா.நூல் நிலையம், சென்னை
- [5] தமோதரன்.அ., (ப. ஆ), 2010, நன்னூல் மூலமும் கூழங்கைத் தம்பிரான் உரையும், கிரியா, சென்னை.
- [6] மயிலைநாதர், 1995, நன்னூல் விருத்தியுரை, உ.வே.சா.பதிப்பகம், சென்னை.